

LAPORJE

14.VII.2019 α Ω 29.teden

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM: 041/849 571

JULIJ - MALI SRPAN

14.-15NED BONAVENTURA 7.-za župljane, za umrle pred rojstvom, Frančiška Erker10.-Roman obl Stefan Roza, Mlakar, Otto Eichenauer, Amalija Šanring

15-PON= VLADIMIR 8.- po n.Brezmadežnev zahvalo

16-TOR= KARMELSKA MB 8.-po namenu

17.SRE= ALEŠ(ALEKSEJ) 15,30.- D.Poljčane,

18.ČET= ELIJ 8.-Jezusu v zahvalo

19-PET= MAKRINA 18.-duh.poklice,.po namenu

20-SOB= MARJETA ANTIOHIJSKA Ž= 18.-Albin Pernat

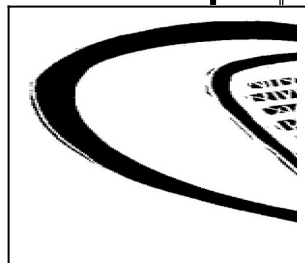
21.16-NED= MARIJA MAGDALENA 7.- za žive,pokojne farane,Franči,Tilčka, str.,Kramberger-Jerič 10. - Franc Pliberšek obl Hajšek – Pernat Magda Kavčič, Ivan Košič,obl., Martina Sagadin, Karl Brglez, kjer sta dva ali več namenov,po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptujju - PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

ZUPNIKOVA MOLITEV: USMILJENI JEZUS! TEBI, USMILJENJE, IZROČAMO VSE, KI TA TRENUTEK TRPIJO IN SO PREGANJANI ZARADI SVOJE VERE IN ZVESTOBE TEBI JEZUS.

POSEBEJ PRIPOROČAMO TVOJEM U USMILJENJU TUDI VSE, KI SE NE ZAVEDAJO NEIZMERNE VREDNOSTI SVETE MAŠE,

**NEIZMERNEGA BOGASTVA
TVOJE
USMILJENE PRISOTNOSTI NA
OLTARJIH V NAŠIH CERKVAH**

Tisti čas je vstal neki učitelj postave, ki je takole skušal Jezusa: »Učenik, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je rekel: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo, in vso močjo in vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor sam sebe.« – »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to izvršuj in boš živel.« (Lk 10,25–28)

5 Mz 30,11–14

»Kajti ta zapoved, ki ti jo danes dajem, zate ni pretežka in ti ni predaleč. Ni na nebu, da bi mogel reči: »Kdo se bo za nas povzpел v nebesa, da nam jo prinese in jo dá slišati, da jo bomo mogli izpolniti?« Tudi ni ónkraj mórja, da bi mogel reči:

»Kdo se bo za nas odpravil čez morje, da nam jo prinese in jo dá slišati, da jo bomo mogli izpolniti?« Kajti prav blizu tebe je beseda, v tvojih ustih in v tvojem srcu, da jo lahko izpolnjuješ.«

5 Mz 30,11–14

Ta nesrečna zvijačnost, žal marsikdaj uspešna, da so enačili Cerkev z državo in dosegli, da je krščanska morala postala državni zakon, je ustvarila mišljenje, da je predlog krščanskega življenja zakon, ki nam je **vsiljen od zunaj**.

Posledica: zakonu, ki nam ga kdo vsiljuje od zunaj, se je dobro upreti, ker omejuje svobodo.

V resnici pa Božji zakon ni postavljen od zunaj; ni opeka, ki pade na glavo. Izhaja iz človekove notranjosti in razodeva tisto, po čemer v največji globini hrepeni človekovo srce in kar išče, da bi doseglo resnično svobodo.

Krščanske morale nikoli ni mogoče vsiljevati. Treba jo je izbrati.

Moralna vzgoja ne pomeni vcepljati drugemu človeku navado, da bo izpolnjeval zakone. Z moralno vzgojo se človek vadi, da se nauči prisluhniti najbolj resničnim in prvobitnim potrebam svojega bitja.

Po: T. Lasconi, 365 + 1 dan s Teboj

TUDI TI DELAJ TAKO Lk 10,25–37

Evangeljska prilika, ki jo pripoveduje evangelist Luka, je del vrste prizorov in dogodkov, ki so vzeti iz vsakdanjega življenja in s katerimi nam Jezus pomaga razumeti globine Božje ljubezni do vsakega človeka, posebej do tistih, ki trpijo zaradi bolezni ali bolečin. S sklepnimi besedami iz prilike o usmiljenem Samaritanu: »*Pojdi in ti delaj prav tako*« (Lk 10,37), Gospod tudi pokaže odnos, ki naj bi ga imel vsak njegov učenec do drugih, posebej tistih v potrebi.

Različni cerkveni očetje so v usmiljenem Samaritanu videli Jezusa samega; v človeku, ki je padel med razbojnike pa Adama, našo pravo človeškost, ranjeno in zmedeno zaradi greha. Jezus je sin Boga, ki pokaže zvesto, večno in brezmejno Očetovo ljubezen. Jezus pa je tudi tisti, ki se je kot Bog ponižal in z učlovečenjem prevzel človeško naravo, se približal človeškemu trpljenju celo do spusta pred pekel, kot molimo v apostolski veroizpovedi, da bi človeštvu prinesel upanje in svetlobo. Jezus se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak usmiljeno gleda na brezno človeškega trpljenja ter podarja olje tolažbe in vino upanja.

Prilika o usmiljenem Samaritanu (prim. Lk 10,25–37) prinaša predvsem dve pomembni pojasnili. Medtem ko se je pojem »bližnji« **dotlej bistveno nanašal na člane istega naroda in na tujce, ki so se naselili v izraelski deželi**, torej na skupnost, ki je bila solidarna z deželo in ljudstvom, je **ta meja zdaj odstranjena: vsak, ki me potrebuje in kateremu lahko pomagam, je moj bližnji**. Pojem »bližnji« je posplošen, vendar ostane konkreten. Čeprav se razširi na vse ljudi, pa vendar ne ostane izraz neke splošne abstraktne ljubezni, **ampak zahteva mojo dejavno zavzetost povsod**. Naloga Cerkve je, da vedno znova pojasnjuje povezavo med oddaljenostjo in bližino za praktično življenje svojih članov. Po: Benedikt XVI.

MOŽATO – Medicinska sestra je cepila malega Petra in njegova mama jo vpraša: »Ali se je obnašal moško?« – Sestra na to: »Nasprotno, bil je zelo pogumen!«

27. julij KLIMENT OHRIDSKI

najbrž v slovanskem delu grške pokrajine Makedonije. V duhovnika je bil posvečen v Rimu, potem pa je z Metodom šel na Moravsko. Po Metodovi smrti je bil med voditelji slovanskih duhovnikov. Ko so bili izgnani iz Moravske, je skupaj z Naumom, Angelarjem in drugimi prišel v Bolgarijo, kjer ga je kralj Boris postavil za učitelja. Dal mu je je tudi bogate darove, da je Kliment lahko sezidal samostan in cerkev v Ohridu. Tam je s sodelavci ustanovil šolo, iz katere je izšlo okoli 3500 učencev, usposobljenih za cerkvene službe. V tej šoli so uporabljali glagolico; v severovzhodni Bolgariji pa je škof Konstantin leta 893 namesto nje uvedel lažjo pisavo, ki po sv. Cirilu nosi ime cirilica, in ta je kasneje tudi povsod izrinila glagolico. Kliment je tudi plodovito književno deloval. Napisal je lepe in lahke cerkvene govore, pisal je življenjepise cerkvenih očetov in zložil več pesmi. Na stara leta se je umaknil v samostan ob Ohridskem jezeru, kjer je 27. julija 916 umrl.

Bil je učenec sv. Cirila in Metoda. Rodil se je med letoma 830 in 840,

Po: T. Lasconi, 365 + 1 dan s Tebo

Gospod, odpri nam oči, da te bomo videli v svojih bratih in v svojih sestrah.

Gospod, odpri nam ušesa, da bi mogli slišati ... Gospod, odpri nam srce, da se bomo naučili ljubiti drug drugega, kakor nas ljubiš ti.

Gospod, podari nam znova svojega Duha, da postanemo eno srce in ena duša. Po: Mati Terezija, Bog ljubi danes po nas

Naš svet ne propada zaradi pomanjkanja razuma, vedenja in znanja, ampak zaradi pomankanja ljubezni. Ljubezen daje prednost stvarim, ki niso več v modi: obvladati samega sebe, ne popuščati lakomnosti, premagovati sebičnost. Skupinski egoizem, ki pomaga samo sebi enakim, še ni ljubezen. Ljubezen pomeni ljubiti ljudi, ne abstraktnega človeštva, ampak konkretnega človeka v neposredni bližini. **Ljubiti pomeni stopiti iz lastnega jaza in živeti za druge.**

*V vsakem smehljaju,
v vsaki dobri besedi,
v vsaki prijazni kretnji,
v vsakem dejanju pomoči
je skrit košček raja.
V vsakem srcu,
ki postane rešilni pristan za nesrečneža,
v vsakem domu s kruhom in vinom
in človeško toplino je skrit košček raja.
Bog je položil v tvoje roke ljubezen
kot ključ, ki odpira nebesa.*

Phil Bosmans, Sončni žarki ljubezni

Ponižnim se ni treba bati,
da bi jih kdo prehitel pri Bogu.
Bog se ne da vplivati
z mogočnimi besedami,
ne z gmotnim bogastvom,
on gleda na mišljenje
in na srce človeka.

(Gregorij Rožman)

SPOMENIK – »Kaj predstavlja en samcat las na plešasti glavi?« – »Spomenik padlim.«